

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL DOBROGEAN

Органъ на Българското малцинство отъ Ромъния

АБОНАМЕНТЪ
 За една година ..300 лей
 За 6 месеца . . 160 "

Адресъ: Glasul Dobrogean str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

спратъ разкарванията!

Силистра ни ид-евожни вести: по-еоправдано пре-е полицейскитъ ермерийски орга-рестуваха повече жители българита: Попина, В-азимиръ, Кочина шларъ подъ пред-сж биле замъсе-окомунистическата ация, разкрита ебърна, за чиито се сочи бившия П. Райчевъ.

иалнитъ срѣди али, че причина асови арести сж нсьцитъ и „ком-ирующитъ доку-амъбени въ тай-ива на Д.Р.О. Ние възможност на въ достовѣрно тия официални ния.

което знаемъ, о-положителност ългарското насе-тъ Нова Добруд-а и не може да

има нищо общо съ пре-дателскитъ похвати на една група агентъ-прово-катори, която не обезспо-коявано подрежда свои-тъ мрежи, ловейки не-винни жертви най-вече отъ нашитъ села.

Арестуванитъ селяни отъ силистренско не сж и не могат да бждатъ членове на тази банда. Въ най-лошия случай тѣх-нитъ имена сж стигна-ли въ списъцитъ (ако такива сжществуватъ!) по сжщия начинъ, по който сж биле посочени име-ната на стотицитъ призо-вани селяни, като сви-детели въ процеса на Д. Г. Върбановъ.

Разкарването и задър-жането на тия бедни хо-ра е не само грѣшка, но и една несправедливост, за която трѣбва да дър-жатъ сериозна смѣтка блжстителитъ на реда въ нашия край, ако на-истина, искрено милѣятъ за този редъ!

ВОЖНО ПОЛОЖЕНИЕ

евно получаваме во оплаквания отъ а мѣстнитъ жите-ѣлци, че имъ е би-ана по най-произ-ачинъ частъ отъ адатъ беднитъ се-на съ, носятъ до-които удостовер-тата правособств-ърху земята си и юнния планъ, кой-разпредѣлил пар-та) и съ страшна разказватъ пери-на лишаването имъ щата, тѣ сжждно следъ дългитъ, вания. А тия пери-в всички случаи сж сжщи: навлизатъ итъ въ нивята на итъ си българии, на-отова оранъ и за-дато сѣятъ.

сти, оплаквания, о-и нареждания—на-тъ земедѣлци не да засѣятъ нивитъ оито плащатъ да-

Другъ произволъ: сел-скитъ кметове, почти всич-ки колонисти, раздаватъ на колониститъ мѣста за жи-лища, непредвидени въ пла-на на селото. Често тия мѣста сж частна собстве-ностъ на мѣстнитъ жители, а дори — тѣхнитъ дворове.

И тукъ отчаянитъ проте-сти на онеправданитъ о-ставатъ гласъ въ пустиня.

Отъ официално мѣсто ни се заяви, че виновникъ на това положение е липсата на оканчателния (третия) планъ по комасацията.

Бѣше дума, че ще се на-значи комисията за неговото създаване.

Или и тя ще има уча-стъта на комисията, която щѣше да разглежда хиля-дитъ жалби на българитъ противъ начина, по който се прокара комасацията въ нашия край?...

Чети в-къ Добруджански гласъ

Безъ свѣтлина...

Отъ Тулча ни съобщаватъ, че предъ видъ на множест-вото пречки и затруднения, съ-здавани отъ министерството на просвѣщението, инициаторитъ за образуване Българско Кул-турно Общество въ този градъ сж решили да се откажатъ отъ дѣлото, което водятъ предъ Констанцения апелативенъ сждъ за признаване юридичес-ка личностъ на обществото имъ.

Трѣбва да напомнимъ, че и нашитъ сънародници отъ Бол-градъ бѣха завели подобно дѣ-ло, но и при неговото разглеж-дане министерството на прос-вѣщението се енерично проти-вопостави. И унииние е обладало душитъ на инициаторитъ.

Въ Тулча и Болградъ е има-ло български училища близо преди сто години—въ времето на най-черната турска робия.

Една сказка за малцинствата въ Констанца

Въ една отъ близкитъ недѣли на м. мартъ, г. Ионъ Бентою, бившъ кметъ и сенаторъ, ще говори при „Научния кръжокъ на На-ционалъ-църанистката пар-тия“ — Констанца, на тема „Въпроса за малцинствата“.

Г-нъ И. Бентою е добре познатъ въ интелектуални-тъ срѣди на Добруджа и неговата сказка се очаква съ голѣмъ интересъ.

ЧЕТИРИСТРАНЕНЪ пактъ между Англия, Фран-ция, Германия и Русия

Лондонъ — Английския печатъ предвижда, че възъ основа на декларацията на г. Хитлеръ предъ дописни-ка на „Пари миди“, бри-танската дипломация щѣ предприеме незабавно се-риозни усилия за едно френ-ско-германско сближение.

В. „Съндей експресъ“ отбелязва, че г. Идънъ ще разговаря тая седмица съ Фландеръ въ Женева върху възможноститъ, които се откриватъ отъ декларации-тъ на водача. „Пьопълъ“ предвижда, че г. Идънъ ще се опита да осжществи склучването на единъ че-тиристраненъ пактъ между Англия, Франция, Германия, и съветска Русия.

Малко безгрижие!

Билетитъ на Държавната ло-тария били изчерпани. Свър-шили се!

Тежко ни и горко! Остана ли тя да зарежимъ всичко, па да чакаме отъ ло-тарията — изгѣта ни е литур-

гията во имя божия, та чакъ до второто привидение аминъ!..

Отъ друга страна пъкъ ще речемъ, късметъ е то, ама тя, нашата, винаги е тѣй: хѣ къс-метъ, па късметъ, йокъ къс-метъ!

Огледалото на България

Една изненада: на мѣсто-то на спрѣния в-къ „Ла Бюл-гари“, издаванъ въ София на френски езикъ, започналъ да излиза новъ ежедневникъ „La parole Bulgare“ (Българска дума). Първиятъ брой се е явилъ на бѣлъ свѣтъ на 1 мартъ.

Недавна, на сжщото това мѣсто, по случай спирането на „Ла Бюлгари“ бѣхме пи-сали, че мърката за спира-нето му трѣбва да е била временна. Не сме се изгъали. „La parole Bulgare“ идва тѣкмо на време — бѣхме ка-зали безъ закъснение — като първа радостна пролѣтна вестъ, да представи предъ чуждия свѣтъ литературния, културенъ и икономически животъ на малка България. Въ уводната статия четемъ: „Преди всичко, редакцията

си поставя за целъ да даде огледалото на българската действителностъ“.

Международното положение днесъ, подъ една или дру-га форма, налага опознаване-то на народитъ. Въ това отношение пресата играе най-важната роля. Нейнитъ за-слуги сж неограничени. Офици-озитъ на България, на френ-ски езикъ, то „началитъ“ на списването — и изложениитъ факти, действително се смѣ-та за огледало на България, защото чуждия свѣтъ — мно-го интелектуали — отъ него черпятъ сведения за Бълга-рия.

Затворениятъ прозорецъ за чужденцитъ къмъ ширнитъ простори на българското кул-турно поле, отново е от-ворено.

Юл.

ПРЕГЛЕДЪ НА СТОЛИЧНИЯ ПЕЧАТЪ

БЪЛГАРИЯ НАРУШАВА Версайския договоръ

Подъ горното заглавие, столичниятъ вестникъ „Ка-питала“ отъ 5 т. м. съоб-щава: [букваленъ преводъ]

— „Едно особено тежко съобщение си пробѣ пжтъ презъ последнитъ 24 часа въ сто-лицата. Думата е за единъ едностраненъ актъ на Бълга-рия, който въ деня когато още стане, ще създаде едно особено положение за Ромъ-ния.“

Ето: По случай деня на О-свобождението, България ще отхвърли Версайския договоръ и ще реши ве-днага да се превържжи.

Държавитъ на Малко-то съглашение донесли до знанието на прави-телството отъ София, че

тъ смѣтатъ отхвърлянето на Версайския договоръ като провокация и ще отговорятъ съ срѣдства-та, съ каквито разпола-гатъ.

Между правителствата отъ Букурещъ, Бѣлградъ и Прага има разговаря-ния чрезъ посрѣдничест-вото на пълномощнитъ министри“.

Споредъ нашитъ сведе-ния, денътъ на Освобожде-нието въ България е ми-наль тихо и спокойно, безъ дори да се упомене нѣкж-де за Версайския договоръ, сякаш нарочно противъ „тежкото съобщение“ на „Капитала“.

Около въвеждането на гражданския бракъ въ България

По бѣлия свѣтъ

Поводъ да напиша следващия редове ми даде статията на свещ. Козма Ив. Георгиевъ, печатана въ бр. 137 отъ 26 февр. т. г. Въпросътъ за въвеждането на гражданския бракъ стана напоследък твърде актуаленъ въ България. Този въпросъ, найстина, биде повдигнатъ още преди 5—6 години, обаче, още тогава заглъхна и остана изолирано мнение на тия, които го повдигнаха. Сега, обаче, наново и то съ пълно право, се повдига този въпросъ — отъ официално място — като инициатива на г. м-ра на правосъдието.

Бракътъ и семейството сж институти, които сж легнали дълбоко въ основитѣ на съвременната държава и за това на всичко що е свързано съ тяхъ трѣбва да се гледа съ по-голяма сериозностъ и проникновение. Този въпросъ отъ таква гольмо жизнено значение за всѣки народъ и всѣка държава е обясненъ много едностранчиво въ поменатата статия, сочейки се единствената причина на проектираната реформа — намиране работа на повече адвокати и сждии. Посочената причина е отъ второ-степенно значение за повдигнатия въпросъ, понеже сжщността му се крие другаде.

Обществото е организмъ, който живѣе, еволюира и създава все нови и нови нужди и отношения, които се очертаватъ презъ течение на неговото развитие и които търсятъ и налагатъ своето реализиране.

И ако днесъ се повдига отново въпросътъ за въвеждането на гражданския бракъ въ България, това става не за друго, а за задоволяване на една отдавна чувствуваща се нужда

отъ по-голяма ясностъ, сигурностъ и системностъ въ сжществуващия браченъ режимъ като съ това се премахнатъ множеството аномалии, които се пораждатъ отъ режима на църковния бракъ.

Бракътъ, споредъ българското право, се урежда отъ религиозни норми, като на гражданскитѣ закони е оставено да уреждатъ само гражданскитѣ му последици. Тукъ нѣма да се спирамъ подробно на известния и споренъ въпросъ между канонисти и правници за сжщността на брака — дали той е тайнство, или чисто и просто правна сдѣлка. Обаче, ще забележа само, че до сега винаги е наддѣлявало първото схващане, а именно, че бракъ е тайнство, сключено съ Божие благословение и като така той може да бжде разтрогнатъ само отъ духовно лице. — Това схващане е послужило, като основа за уреждане на брака въ България.

Причинитѣ, за да се иска отново реформирането на църковния бракъ и замѣняването му съ граждански сж много и отъ най-различно естество. Ние ще изброимъ само най-важитѣ и по-сжщественитѣ.

Въ България живѣятъ, освенъ българи, много инородци и иновѣрци, които не изповѣдватъ официалната православна вѣра. Всички тѣзи люде, въ вѣрско отношение сж особени въ своитѣ религиозни общини, които се управляватъ и прилагатъ всѣко една своитѣ собствени религиозни норми

Министерството на външнитѣ работи и изповѣданията упражнява върху тѣхъ само единъ административенъ контролъ. Така, че въ България всѣка сек-

та може да сжществува, всѣки религиозенъ култъ може да се изповѣдва, да печели привърженикъ и прилага свои брачни норми, стига само да не противоречи на общественя редъ и добритѣ нрави на страната. По този начинъ сж се създали и създаватъ толкова брачни режими, колкото религии и религиозни секти сжществува въ царството. Често се случва, щото тѣзи религиозни общини да прилагатъ норми, които се коватъ вѣнъ отъ границитѣ на България. Такъвъ е напр. случая съ арменитѣ. Седалището на тѣхната върховна духовна управа се намира вѣнъ отъ границитѣ на царството, а нейнитѣ наредби за брака се изпълняватъ отъ арменци, български поданици живущи въ България и изповѣдващи грегорианския култъ.

И така отъ приложението на различнитѣ брачни режими се е създалъ този хаосъ въ българското брачно право. Затова, съ въвеждането на гражданския бракъ ще се поправи едно неуредено положение, като се създаде единъ еднакъвъ режимъ за всички български граждани, безъ разлика на народностъ и вѣроизповѣдание. По този начинъ, щомъ сжществува общъ бракъ за всички, не се идва до засѣгане религиознитѣ чувства на друговѣрцитѣ. Сега, при режима на религиозния бракъ е невъзможно всѣкакво вмешателство, (безъ накърнение на религиозната свобода на иновѣрцитѣ) на православната духовна власть въ бракоразводи между иновѣрци-български граждани.

Силистра Д. Стефановъ

ТУНЕЛЪ ПОДЪ ЛАМАНШКИЯ КАНАЛЪ

Бившиятъ английски м-ръ на финанситѣ Уинстонъ Чърчилъ е предприелъ нова печатна кампания въ полза на проекта да се съединятъ Англия и Франция съ единъ тунелъ отъ Ламаншкия каналъ.

Споредъ Чърчилъ съвременнитѣ военни оржжия, а преди всичко аеропланитѣ и подводницитѣ, отдавна вече сж превърнали Ламаншкия каналъ, дълъгъ 40 клм., отъ защителна преграда въ една истинска опасностъ за Англия. Опасността се състои не вънашествие, а въ гладъ. Ако устието на Темза бжде блокирано прехраната на милионното лондонско население ще бжде невъзможна. Тунелътъ подъ Ламаншъ ще облекчи превоза на войски и военни материали и ще даде възможностъ за безопасно пренасяне на раненитѣ и болни английски войници въ отечеството имъ.

Споредъ сжществуващия проектъ тунелътъ между Англия и Франция ще бжде дълъгъ 70 клм. и ще струва около 12 милиарда лей.

СЪЖИВЪВАНЕ НА УМРЪЛИ

Въ Америка е изобретенъ новъ апаратъ за възстановяване на спрѣлото сърчно действие. Откритието се дължи на проф. Хайманъ, отъ ню-Йорския университетъ, който тия

дни е направилъ и демонстри. Опититѣ сж изнадъ две лица, чийто е била установена официално Единиъ отъ мъртавецитѣ съживенъ въ течение на минути, а другия въ на дванадесеть.

Изобретателътъ се въ скоро време да възвѣща живота на мъртвитѣ дълго време. Въ двата ни случаи опитътъ на койницитѣ е билъ произведънъ приблизително единъ следъ смъртта имъ.

ИЗКУСТВЕНИ КЛЕПАЦИ

Англискитѣ медицински сѣстия съобщаватъ за интересна операция, извършена въ лондонската университетска болница. Пациентътъ е едно петгодишно дете с малко зрение, но съ изключително слаби клепачи, които не вѣдатъ да дадатъ липсата на съответната мускулатура на системата.

Сега детето има възможностъ да работи, музика и танци. Мускулатурата е взета отъ бели свински клепачи. Най-напредъ е била направена операция на едното око, гдето тя се оказала сполучлива. Второто око биде приготвенъ и втора операция биде извършена.

Това е първата отъ серията операция въ истинския университетъ, който тия

Д-РЪ ХР. Д. ПОПЕСКИ

съобщава на почитаемата си клиентела, че се премѣсти въ собствената си стара къща на ул. „Принципеле Фердиандъ“ № 64 кино „Сплендитъ“ и при реорганизацията обстановка на кабинета си продължава да

консултации по вътрешни, пикочо-полови болести, като въ лабораторията му се извършватъ бързи клинически бактериологически изследвания, нужни при своевременното разпознаване на микробнитѣ болести, както и при туберкулоза, лошо гърло у децата, венерически и пр.

ХР. П. КАПИТАНОВЪ.

П. СТАНЧЙОВЪ—ЧЕРНА

46. МЛАДОСТЪ.

Той имъ декларираше, занимавалъ ги съ анекдоти, а тѣ отъ сърдце се смѣяли.

Именно, при тия посещения той засегналъ по-чувствително сърдцето на младата, хубава и напега щерка на гостоприемния роднина на Николополъ, която не само започнала да го сподиря, но му се обяснила и въ любовъ. Той й става домашенъ учителъ въ подготовянето на нѣкои предмети, отъ гдето се поражда една лю-

бовна идилія, която взема неблагоприятенъ завършекъ за младия поетъ.

Въ едно писмо до приятеля си Мунтяну - Рѣмникъ, той ни изповѣдва:

— „Бѣхъ принуденъ да пойскамъ една безсрочна отпусака, вѣрвайки, че ще мога да получа по тоя начинъ „златното“ мълчание на бащата.

Знаеш ли какво слово ми държа строгия баща?

— Г-нъ Станчйовъ, инсцениралъ си единъ романъ въ моя домъ и завършека ще бжде отдалечаването на „малкия“ герой отъ гостоприемната къща.

Каза ми, че всички подробности научилъ и моя обичанъ „кръстникъ“. [Самъ Черна всѣкога слага кръстникъ въ кавички].

Мислишъ, че ме уплаши?

— Съмъ синъ на селянинъ, господине, му отговорихъ азъ. но ми липсва селяшката боязливостъ. Въ мое отсъствие сте ме осждили и сега ми съобщавате присждата“.

Но въпръки смѣлостта и дързостта му, тая присжда била отстранение и като частенъ занимателъ и издръжженикъ на Николополъ.

Това сентиментално увлече-

ние, въ което не той е билъ активния елементъ, огорчило младия и самоодѣненъ поетъ, но не го отчаяло.

Било уговорено „кръстникътъ“ му да го издържа и въ Букурещъ, а сега отведенъ, следствие на едно непредвидено обстоятелство, трѣбвало да се замисля за намиране възможностъ да следва.

Ималъ само едно срѣдство: предаване частни уроци и подготовяне на слаби ученици.

По тая причина презъ цѣлото лѣто на 1900 г. останалъ въ Браила и презъ цѣлата ваканция подготвялъ ученици, така че можалъ да сжжта 200 лей, съ които да потегли за Букурещъ.

За П. Черна отиването въ Букурещъ било безвъзвратно:

той е могълъ въ водоворотъ на столичния животъ да отъ гладъ, никому непомощенъ и безъ ничия помощъ, за мигъ и не помисля за остане въ Браила или повърне въ родното селгдето поста на селски университетъ да заемъ всѣкога можелъ да заемъ.

Презъ есенята на 1900 г. П. Черна е навършилъ 19 год.; съ диплома за окончателно завършено гимназиално образование и само 200 лева, още облеченъ въ студенескитѣ си дрехи, с малко куфарче и единъ сиренитъ е излязълъ отъ домацитѣ му, които дни преди отпътуването отскача до с. Черна да ги даде — той се отзовава въ Букурещъ.

ТА НА МАЛЦИНСТВОТА

НО СЪБРАНИЕ

на нѣмскитѣ групи отъ Европа

инствата, на и
отдѣлни народно-
групи отъ Европа,
въ денъ се групи-
образуватъ се нѣм-
ски, чехски, унгар-
ски, н. групи, обра-
дружества, клоно-
такава въ цѣла Ев-
ропа и въ Америка и
имъ е все единъ и
борба за повече чо-
лова — борба за
и свобода.
усилено, съ умѣние
въ това отно-
работи нѣмската
Неотдавна въ Пра-
га) се състояло ед-
нание на нѣмския
отъ Европа. Тамъ сж
представени всички
отъ Европа. Събра-
е било посвѣтено
тата на нѣмскитѣ
ства отъ Европа.

То е изказало мнение да
се влѣзе въ връзка съ себе-
подобнитѣ съюзи отъ ев-
ропейскитѣ народи и то
съ ония, които напълно сж
съгласни да водятъ борба
за най-големитѣ нужди
на онеправданитѣ народи.
Ето какъ разбиратъ да
водятъ народностна поли-
тика другитѣ народности,
ето по какъвъ начинъ се
стремятъ да привлекатъ
съдействието дори и на
другитѣ народи нѣмцитѣ.
А ние, шепя българи отъ
Ромъния, раздѣлени на
партии, партийки въ улу-
га на чужди интереси, де-
магогстваме и не се чува-
ме кой какво прави, даже
и въ единъ и сжищ градъ
да се намираме. Така ще
бжде докато всички бъл-
гари не оценятъ кой ко-
му служи и на кой Богъ
се кланя.

ЕННОТО ПОЛОЖЕНИЕ

и цензурата ще се премахнатъ?

15 т. м. изтича сро-
на изключителния ре-
Споредъ съобщения-
столичния печатъ,
председателя г-нъ Та-
у е получилъ иска-
доклади отъ военни-
цивилни власти от-
възможността за
хването на военното
ение и на цензурата.
и въпросъ щѣлъ да
разискванъ въ прѣ-

вия министерски съветъ,
следъ което щѣли да бж-
датъ свикани представите-
литѣ на печата, за да имъ
се съобщи премахване-
то на военното положение.
Неоснователността на
изключителния режимъ, из-
тъкната отъ преса, се виж-
да отъ факта, че въ раз-
стояние на единъ месецъ
въ цѣлото Кралство сж
били регистрирани 1287

ния професоръ и лите-
ръ критикъ, Богданъ
вече покойникъ, по
случайностъ се запозна-
П. Черна въ момента
стигането му въ Буку-
и въ една статия отпе-
презъ м. априлъ 1907
излизащото въ гр. Си-
тературно списание Лу-
уль, по следния начинъ
делава портрета на мла-
студентъ:
Азъ случайно видѣхъ
отъ Станчивовъ въ мо-
когато пристигаше въ
рещъ да се запише въ
рситета и по - кжно,
инъ кжтъ на една бира-
забравилъ чашата отъ ув-
не къмъ разискванията.
е едно дребно тѣло, ка-
японецъ, живи, проблѣс-
отъ интеллигентностъ очи

и зачервено лице".
Букурещъ не му е съвсемъ
непознатъ; презъ великденска-
та ваканция на 1900 год. въ
групова ученическа екскурзия,
той го е посетилъ и е оста-
налъ възхитенъ отъ многохи-
лядниятъ градъ.
Следъ като си наема скром-
на квартира, първата му гри-
жа е била да се запише въ
Университета.
Отъ писмата му изпращани
най-редовно къмъ приятеля си,
бившъ неговъ учителъ, г-нъ
Мунтеану-Ръмникъ, научава-
ме много биографични данни.
Отначало се записва въ фи-
зико-химическия и философ-
ски факултети. — „Бѣше не-
възможно да се запиша и по
математика, защото рискувахъ
да изгубя курсоветѣ по фи-
лософия", пише той. Като реа-

Ако търсите и въ цѣлия свѣтъ, нѣма да
може да намѣрите единъ милионъ

съ 200 лей

Съ тази незначителна сума, обаче, можете да
спечелите МИЛИОНА въ прибавната Лотария

1.000.000

Цената на четвъртъ
билетъ — 200 лей.

Цената на цѣлъ
билетъ — 800 лей.

Теглянето на 1-та класа
НА 15 МАРТЪ
Купете си билети на време

Държавна Лотария

СТО ЛЕЙ
пари ли сж ?...

Столичната преса съоб-
щава единъ много интере-
сенъ случай — този пжтъ
„en gros".
Въ Ардялъ много отъ
данъчнитѣ управления и
и общини не приемали ни-
какви монети отъ 100 лей,
защото всички били фал-
шиви. И наистина, презъ
последно време, фалшиви-
тѣ стотарки били „усъвър-
шенствуванни", та по звукъ
досущъ приличали на и-
стинскитѣ, па дори имали
по-„сладъкъ" звукъ!
Финансовото м-во запо-
вѣдало да се махне въве-
дената мѣрка.
Добре, че е въ Ардялъ!...

случаи на нарушения, под-
падащи подъ закона за спирт-
нитѣ напитки и само 12
случаи преследвани отъ
изключителния режимъ!

Пишатъ си хората...

В-къ „Универсулъ" отъ 6
т. м. помѣства цѣлъ по-
менникъ на задържанитѣ
„ириденто-комунисти" отъ
с. Сребърна, дуросторски
окръгъ, като въ заключе-
нието на дописката се об-
винява цѣлото българско
население отъ Нова До-
бруджа за „противодържав-
на" дейностъ.
Кореспондентитѣ на „У-
ниверсулъ" отъ Добруджа,
по всичко изглежда, че се
заинатили въ едно направ-
ление: да се преструватъ,
че не разбиратъ, какво, и-
ридентизъмъ и комунизъмъ
не е едно и сжищ нѣщо.
Най-малкиятъ случай тѣ го
предаватъ като „ириденто-
комунистически", навѣрно
като смѣтатъ, че така ще
хване двойна кройка.
Отъ дългия списъкъ на
43 души, задържани като
„ириденто-комунисти", едва
ли трима сж виновни. Про-
цедееятъ на масови аресту-
ваниу, извършенъ системно,

известенъ е на всички. Са-
мо „Универсулъ" се пре-
струва на глухъ и по единъ
осждителенъ начинъ дава
свобода на своитѣ корес-
понденти, които не знаятъ
мѣрката на преувеличения-
та. Отъ задържанитѣ 43
души въ с. Сребърна, по-
вечето паркетътъ ще осво-
боди, както е ставало ви-
наги въ подобни случаи.
Ние се питаме: дали слу-
чаятъ не е отъ рода на
тия, каквито, нѣкакъвъ си Га-
невъ посочилъ за свидете-
ли стотици нищо не знае-
щи, които бѣха призовани
въ Букурещъ ?
Миролюбивото българ-
ско население отъ Добруд-
жа не може да се държи
като отговорно за непри-
стойнитѣ дѣла на нѣколцина-
та неотговорници.
Чети днесъ в-къ
Добруджански гласъ

лектуална среда се изпълва.
Той слуша съ трепетъ лек-
циитѣ по френска литература
и често изпада въ екстазъ;
наблюдаващите го да излиза
отъ току що изслушаната лек-
ция, мълчаливъ и унесенъ, мо-
жели сж да доловятъ въ о-
читѣ му набега на благодар-
ствени съззи.
Но това щастие, радостъ и
опиянение отъ студентския
животъ въ столицата, уви! сж
много кратки.
Той е въ началото на свое-
то студентско, едва месецъ е
въ Букурещъ, а грижитѣ и
тревогитѣ за утрѣшния денъ
го подхвърлятъ къмъ огорче-
ния и разочарования.
Съ дата отъ 1 ноември
1900 год., въ писмо къмъ
приятеля си, той издава пър-
витѣ печатни нотки.

листь той е билъ увещаващъ
да следва положителнитѣ ма-
тематически науки, въпрѣки,
че съвсемъ не му сж били по
угодата.
Въ второто си писмо къмъ
г. М. Ръмникъ, пише:
— „Сега съмъ записанъ по
философия и литература, без-
мѣрно е моето щастие; съ фи-
лософската и на модерна фи-
лология секции съмъ освобод-
денъ отъ класическитѣ езици.
Изпълнихъ си моя блѣнъ и
сега съзнателенъ за моето
призвание, отдавамъ се на меч-
титѣ и на безсмъртнитѣ и
вѣчно млади проблѣсъци".
Неговия блѣнъ отъ гимна-
зията — да се види студентъ,
съ възможностъ да слуша лек-
ции на прочути професори, да
посещава библиотеки и да се
движи средъ истинско интеле-

— „Тръгнахъ отъ Браила
съ мечти за слава и безъ ни
една грижа за утрѣшния денъ,
обръща се той къмъ приятеля
си Ръмникъ. Мечтитѣ не
се осществиха, но грижитѣ
ме налегнаха отъ всички стра-
ни, следъ едно пребивавание
отъ единъ месецъ. И въ това
време никакъвъ окуражите-
ленъ подтикъ и повикъ къмъ
борба".
Скоро 200 лей економисани
пари се изпарили, съ Николо-
полъ билъ въ обтегнати отно-
шения, родителитѣ му не мо-
жели да изхранватъ даже мно-
гобройнитѣ си деца, отгоре,
никого не познавалъ въ Буку-
рещъ.
Само г. М. Ръмникъ при то-
ва положение въ което се на-
мѣрилъ приятеля му, изпра-
щалъ му по 15 лей месечно.

лектуална среда се изпълва.
Той слуша съ трепетъ лек-
циитѣ по френска литература
и често изпада въ екстазъ;
наблюдаващите го да излиза
отъ току що изслушаната лек-
ция, мълчаливъ и унесенъ, мо-
жели сж да доловятъ въ о-
читѣ му набега на благодар-
ствени съззи.
Но това щастие, радостъ и
опиянение отъ студентския
животъ въ столицата, уви! сж
много кратки.
Той е въ началото на свое-
то студентско, едва месецъ е
въ Букурещъ, а грижитѣ и
тревогитѣ за утрѣшния денъ
го подхвърлятъ къмъ огорче-
ния и разочарования.
Съ дата отъ 1 ноември
1900 год., въ писмо къмъ
приятеля си, той издава пър-
витѣ печатни нотки.

Ролята на ромънските

градове през епохата на българското възраждане

II

отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

Тъсно свързано съ българското минало на гр. Пloeщъ е историята на градеца Новъ Сливенъ, създаденъ отъ сливенскитѣ преселници, избѣгали презъ 1828 — 29 г. За това нѣщо ние писахме въ колонитѣ на „Добруджански гласъ“, миналата година, специална статия. Ето защо ще се ограничимъ въ изнасянето на обстояни данни.

На 23 юлий 1830 г., сливенци купуватъ чрезъ Букурещкия съдъ, имението Беряска на Янку Блъджану. На това имение сливенци създаватъ свой градецъ, който наименоваха Новъ Сливенъ. Сжщата година, на 25 декемврий, Княжескиятъ Диванъ дава привилегии на неговитѣ жители.

Българитѣ въ Новъ Сливенъ, за нуждитѣ си и съгласно чл. 6 отъ постановленията на Дивана съграждатъ своя църква и училище. Въ 1835 г. д-ръ Ив. Селимински е билъ учител на тамошното българско училище.

По причинитѣ на явилитѣ се отъ по-сетне неприятности съ бившиятъ собственикъ на Беряска, презъ 1838 г., българитѣ сж принудени да напуснатъ своя градецъ. Тѣ се приселватъ въ Пloeщъ. Въ днешно време, бившиятъ градецъ Новъ Сливенъ, съставлява на „демобилизиранитѣ“ въ Пloeщъ.

На края нека споменемъ, че кжщата на българина Хаджи Проданъ въ Пloeщъ, строена около 1780 — 1785 г., обръща внимание на специалиститѣ съ художественитѣ рѣзби на тивана.

Заслужаватъ да бждатъ отбелязани, освенъ гореизброенитѣ градове на Мунтения: Фокшани и Бузю. Тоя последниятъ градъ, много време българитѣ сж го наричали Бозовъ, въ чиито околностъ и до сега намираме многобройно число отъ тогавашнитѣ българи.

Срещнахме въ много български книги, печатани преди 1877 г., въ списъцитѣ на спомоществователитѣ, наредъ съ обикновенитѣ наименования на ромънски градове и две които обрънаха нашето внимание. Това сж Летка Веке и Йона. Въпрѣки нашето проучване, не можахме до сега да научимъ кои сж били тѣзи градчета въ Мунтения, кждето сж живѣли българи.

Просията се забранява въ България

София—Въ м-вото на вътрешнитѣ работи се изготвя заповѣдъ, съ която се забранява просията въ цѣлата страна подъ каквато и да е форма. Съ това се цели да се ликвидира веднажъ за винаги съ изкористването на благородното чувство на милосърдие и съ злоупотрѣбленията по благотворителността.

10 милиона хектолитри вино

Споредъ даннитѣ събрани въ Министерството на земедѣлието, презъ 1935 г. Ромъния е произвела приблизително десетъ милиона хектолитри вино.

На мѣстото на г. Поповъ, иде г. Кировъ, досегашенъ бълг. пълн. м-ръ въ Варшава.

— Споредъ полученитѣ сведения отъ цѣлата страна въ Министерството на земедѣлието, земедѣлскитѣ култури се радвали на отлично състояние. Ако времето благоприятствува ще имаме отлична реколта.

На много мѣста, обаче, поради внезапния студъ, овошнитѣ дръвчета замръзнали.

— По случай празника на Освобождението на България отъ турското иго, въ ромънското училище отъ София е имало малко праздненство, на което е присъствувалъ пълномощния министъръ г. В. Стойка. Било е подчертано ролята на ромънцитѣ за освобождението на българскитѣ земи.

— Граждани се оплакватъ, че по страничнитѣ улици и крайнитѣ квартали, общинскитѣ коли за смѣтъ никакъ не минавали.

— Цената на соята отъ тази (1936) год. се увеличава на 4 лей. Срока за записване на желающитѣ да съятъ това растение се продължава до 15 т. м.

Семето ще започне да се раздава следъ две седмици. За нашия край е намъренъ за най-подходящъ видъ дребната соя.

— Въ недѣля 8 т. м. въ спортното игрище, ще се състои първиятъ приятелски фудболенъ мачъ, между д-ствата „Глория“ — „Венера“.

Идущата недѣля ще се състои първиятъ мачъ — продължение отъ есенния шампионатъ—между „Глория“ и „Вихрь“.

— Ромънската Национална Банка обръща вниманието на износителитѣ и авторизирани банки, че свободнитѣ и здрави валути, произхождащи отъ направенитѣ износи преди 1

декемврий 1935 г.—ще се ползватъ отъ валютнитѣ премии, ако бждатъ представени на контролната износна служба въ Централната администрация, или въ провинциалнитѣ седалища, найкъсно до 31 мартъ 1936 год.

— Ромънската Национална Банка съобщава: — Разни агенти отъ черната борса, между които нѣкои се представятъ като представители на Националната банка, за събиране на чековетѣ и валутитѣ за тази институция — злоупотрѣбватъ съ довѣрието на населението, което по частенъ пътъ приема отъ странство чужди валути, въ повечето случаи подъ

формата на помощи, економии и пр.

Ромънската Нац. банѣма ангажирани агенти тази целъ и поканва тежатели на валютитѣ да не се оставятъ заблудени отъ подобни агенти, а да ги представятъ въ Р. Н. Б., която гледи по официаленъ курсъ.

— Срѣдъ мѣстнитѣ спортни срѣди усилено говори да се отправитъ енергична молба до гл. та на гредата ни, за да ускори и да се привлечетъ направата на спортното игрище.

— Тази вечеръ, съ „Глория“ устройва танцувална вечеръ.

Може да бждете МИЛИОНЕРЪ

ОПИТАЙТЕ СИ ШАСТИЕТО

ако си купите единъ лотариненъ билетъ отъ щастливото представителство

чрезъ новото представителство за Базарджикъ и Калиакренски окръгъ

П. ШАПИРА - ХАДЖУЛЪ — Констанца —

РИФАТЪ ИСЛЯМЪ — БАЗАРДЖИКЪ —

Д-ръ Д. МИЛЕВЪ

— ХИРУРГЪ —

Специализиралъ въ Германия, бившъ началник на хирургическото отдѣление при Варненската Държавна болница, отъ 1 мартъ т. г. е обзавелъ модерната своя частна Хирургическа клиника въ гр. Варна, площадъ Екзархъ Йосифъ, въ зданието на Николаевъ, кждето приема и извършва всѣкакви видъ операции по най-усвършенстванъ начинъ.

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вътрешни детски и венерически болести — Приема презъ всѣко време на деня — Ул. „Принчипеса Иляна“ 1 [Шадрафанския площадъ] — Базарджикъ

ST. H. SEPTVILLE

КОНДУКТОРЪ — АРХИТЕКТЪ

— Силистра —

Признатъ отъ Академията по Архитектура и отъ Министерството на просвѣтата — Букурещъ Изработва добросъвестно и при най-износни цени планове и девизи за постройки, пристройки, преобразования и пр., въ рамкитѣ на закона за благоустройството.

„ВЕСТИ“

— Въпросътъ съ мемоара на добруджанскитѣ българи се одължава.

Все още не е опредѣленъ денътъ за приемане българската делегация, която устно да изложи на г. ТАТАРЕСКУ позицитѣ и исканията на българското малцинство отъ Ромъния.

Ще се повърнемъ.

— Заинтересовани лица сж разпространявали тревожни слухове между българското население отъ нашия край.

Дължимъ да предупредимъ нашитѣ братя отъ селата да не обръщатъ внимание на никакви шушукания съ

тенденция да смутятъ душата имъ.

Когато нѣщо грози българското малцинство отъ сждбоносенъ характеръ ние ще бждемъ първитѣ, които ще нададемъ тревога.

— Държавния подсекретаръ на външитѣ работи г. Савелъ Радулеску е далъ обѣдъ въ салонитѣ на м-ството, въ честъ на досегашния пълномощенъ министъръ на България въ Букурещъ г. Иванъ Поповъ, който е премъстенъ въ Прага. Размънени сж били тостове.

ЗА ЧАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За проданъ въ бodeги, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини

Типография „IZVOR“ — Bazargic

ROSERETI
Rom Standard

Sediul fabricii BUCURESTI
Str. „Doamna Chiajna“ 24

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ